

[Enggaard.]

blev fremsat som en form for alternativ politik. Det vigtigste punkt er en styring af kapitalmarkedet. Hvis dette punkt er identisk med det synspunkt, som tidligere har været fremme fra socialdemokratisk side om etablering af et kapitalmarkedsråd og en mere detaljeret kontrol med investeringerne, kan jeg sige på venstres vegne, at vi er afgjort principielt uenige med socialdemokratiet i dette forslag.

Der var en række andre ting, samarbejde med erhvervene, samarbejde inden for virksomhederne, som vi mener er en rigtig ting at arbejde for, men som ikke er noget specifikt, som socialdemokratiet kan tage til sig som dette partis særlige politik. Hr. Per Hækkerup var inde på arbejdsmarkedspolitikken og spørgsmålet om at skaffe beskæftigelse i de dele af landet, hvor der er særligt behov for det, udflytningsproblemer o. lign.; på disse punkter vil han ikke finde, at der i venstre er mindre interesse, ej heller mindre aktiv gerning igennem de senere år for at opfylde de interesser, som her vitterlig findes. Jeg skal her minde om, at ikke mindst partiet venstre meget energisk har ført tankerne frem om en lokaliseringspolitik, spørgsmålet om at få en bedre fordeling af befolkningstilvæksten i vort lille land, så det ikke bliver slet så skævt i sin udvikling, som det desværre igennem generationer er blevet.

Måtte jeg derefter gøre en kort bemærkning til hr. Poul Dam, der i sit indlæg var inde på spareplanen og sagde, at denne spareplan var indiskutabel. Hr. Poul Dams erfaringer må formentlig i første række hidrøre fra finansudvalgets arbejde med en del af disse ting, men det billede, som hr. Poul Dam tegnede af samarbejdsvilkårene i forbindelse med spareplanen, synes jeg ikke må stå ganske uimodsagt. I forbindelse med de løvbundne udgifter blev der fremsat en række konkrete lovforslag, som på ganske sædvanlig vis blev behandlet her i folketinget. Jeg er bekendt med, at der i adskillige af disse lovforslag skete ændringer

under udvalgsbehandlingen, og jeg finder det rigtigt, at der på den måde kunne være en saglig drøftelse imellem partierne, om det var muligt at nå en tilsvarende sparebestræbelse gennem andre veje end dem, der i første omgang var udstukket fra regeringens side. Jeg skal blot minde om et par enkelte eksempler i den forbindelse. Fritidsloven, som blev ikke uvæsentligt ændret undervejs igennem folketinget, hvor, hvis min erindring rækker til, i øvrigt ikke mindst samarbejdet med socialistisk folkeparti førte til et for alle fornuftigere resultat end det, der i første omgang var foreslået, og spørgsmålet om boligsikringen i forhold til kommunerne, hvor terminerne blev ændret i forhold til det oprindelig fastsatte af hensyn til kommunerne, ligesom der skete andre ændringer undervejs.

Niels Helveg Petersen: Jeg har forsøgt at give hr. Kjeld Olesen et temmelig nøjagtigt referat af, hvad jeg sagde her; jeg er sådan set ked af, at der har indsneget sig nogle misforståelser; for jeg er ganske ude af stand til at vide, hvad det er; hr. Kjeld Olesen tænker på, når han omtaler mine rørende forsøg på at forsvare bestemte sider af vor forsvarsordning. Noget sådant erindrings jeg ikke, men det kan da være, det kan opklares.

Jeg har kun to yderligere bemærkninger om den forsvarsdiskussion, der har stået med socialdemokratiet. Den første er, at det må undre specielt det radikale venstre, at socialdemokratiet ikke fandt, at forsøget burde gennemføres således som planlagt, når der var tale om hjemsendelse af de i forsøget deltagende. Det er et synspunkt; vi har haft meget svært ved at forstå, og som ikke svarer til, hvad hr. Kjeld Olesen her forklarede om, at man skam var interesseret i dette forsøg. Jeg forstår ikke, hvad der er i denne beslutning, som har motiveret socialdemokratiet til pludselig at ønske forsøget afløst.

Dernæst, og det er måske mere afgørende, gav hr. Kjeld Olesen her i dag, synes jeg